

Voor ondernemer Jos in het Veld is stilzitten geen optie

Hij is een duizendpoot, deze Jos in het Veld (65) uit Overdinkel. Ronde bijvoorbeeld vier verschillende zaken, maar daar bleef het allesbehalve bij. Op een vraag om hulp volgt zelden een afwijzend antwoord. „Ik denk soms wel: hoeveel tijd heeft een dag eigenlijk?”

Gijs Groeneveld
Overdinkel

Het ondernemersbloed stroomt al van jongs af door zijn aderen. De ouders van Jos in het Veld werkten vroeger in een Spar-winkel in het dorp en 'kleine Jos' hielp al vanaf zijn 6de mee in de zaak. Het was het startpunt van een leven vol eigen ondernemingen. Succesvolle ondernemingen, want telkens meldde zich een overnamekandidaat met een zak geld.

Een succesvol zakenman steekt veel tijd in zijn winkels. Stilzitten, dat was (en is) er voor In het Veld niet bij. Een persoonlijk 'probleempje' is dat hij de grootste moeite heeft om 'nee' te zeggen. En zo kon het gebeuren dat hij, na de verkoop van een van zijn ondernemingen, opeens 'mensen mocht trouwen'.

„De zaken gingen goed en in 1995 besloten we onze eerste winkel - Bonnes Speciaalzaak in Overdinkel - te verkopen”, legt In het Veld uit. „Na de verkoop van onze andere winkel - DiBloZa - in 2001, dacht ik: ik ben pas 42, ik wil nog niet stoppen met werken...” Mede daarom werd In het Veld in die periode een tijdje buitengewoon ambtenaar van de burgerlijke stand (babs). „Mocht ik mensen trouwen, geweldige. Een prachtige tijd.”

Het typeert In het Veld, die naast zijn ondernemingen en z'n functie als trouwambtenaar zijn laatste beetje vrije tijd stak in allerlei goede doelen en organisaties. Van de Voedselbank Losser en de Ondernemers Club Overdinkel tot de lokale politiek en het carnaval.

Het begon met de Spar

Maar het begon voor hem allemaal in de Spar in Overdinkel. Tot zijn ouders de kans kregen om een ViVo-winkel in Zwolle over te nemen. „Maar als Tukker uit Overdinkel naar Zwolle, ik had het daar best lastig mee”, aldus In het Veld. Een oplossing diende zich snel aan: zijn ouders konden de Spar in Overdinkel gaan beheren. „En zo waren we na 4,5 jaar weer terug in Twente.”

In het Veld volgde de mavo en kreeg een duidelijke boodschap mee van zijn ouders. Of verder studeren, of aan het werk. Het werd het tweede. „Ik wilde ei-

Op die 35 vierkante meter lagen kanarievoer en sigaretten naast elkaar

– Jos in het Veld

genlijk slager worden, maar kon geen praktijkadres vinden in de buurt. Tot mijn 21ste werkte ik bij mijn ouders en na twee jaar voor een baas te hebben gewerkt begon ik voor mezelf.”

Samen met zijn vrouw Jeanette begon hij met Bonnes Speciaalzaak. Een winkeltje zoals je ze tegenwoordig nauwelijks meer vindt. „Een pandje van 35 vierkante meter”, zegt In het Veld met een lach op z'n gezicht. „En het leuke: we vulden de winkel in naar vraag. Zo kon het zijn dat er op die 35 vierkante meter kanarievoer en sigaretten naast elkaar in de schappen lagen.” En als de feestdagen in aantocht waren, gingen klanten de winkel aan de voorzijde in en aan de achterzijde weer uit. „Als je iets vergeten was moest je opnieuw beginnen, want ruimte om 'je kont te keren' was er nauwelijks.”

Niet twifelen

Door de jaren heen begonnen Jos en Jeanette met een tweede zaak DiBloZa (DierenbloemenZaden). Ook werd er een bakkerij geopend: De Korenschoof. „DiBloZa werd uiteindelijk overgenomen door Pets Place. Ik zeg altijd: als er een goed bod wordt gedaan, moet je niet twifelen.”

Na zijn avontuur als trouwambtenaar begon In het Veld met Laser Decoratie Twente. „Een nieuw concept, waarmee we konden graveren op allerlei

materialen. We hadden klanten uit heel Nederland.” Net als met Bonnes, DiBloZa en De Korenschoof werd ook dit bedrijf uiteindelijk verkocht. „Dat was in 2017.” Toen was In het Veld alweer jaren actief in de lokale politiek, voor de CDA-fractie. „Ze vroegen me in 2009, vanaf 2010 stond ik op de lijst. Ik zei eerst altijd: als je winkels hebt, moet je dat niet doen. Het liep anders...”

'Dit meen je niet...'

Nog steeds is In het Veld niet uitgekeken op zijn rol als raadslid. Wel is hij inmiddels gestopt met

zijn taken voor het carnaval en de Voedselbank Losser. „Bij de Gaffel Aöskes ben ik hoogheid en voorzitter geweest en zat ik lang in het bestuur. Op de avond van mijn afscheid, in 2013, stond ook de voorzitter van de Voedselbank Losser in de rij. Die vroeg me zijn taken over te nemen.”

In het Veld dacht erover na en stapte in. „Jeanette zei meteen: dit meen je niet... Maar ik zag het als een mooie uitdaging. Er zijn zoveel mensen die de voedselbank nodig hebben. Ik zou voor drie jaar de voorzittershamer oppakken, maar dat werden er uiteinde-

▲ Jos in het Veld bij een van zijn favoriete plekjes in 'zijn' Overdinkel: de muziekkoepel aan de Spinnersweg. FOTO REINIER VAN WILLIGEN

Je zou het bijna niet verwachten, maar af en toe heb ik nog wat tijd over voor hobby's

– Jos in het Veld

lijk acht. Hoe dat zo? Iets met geen nee kunnen zeggen.”

Niet naar buitenland

Naast de voedselbank hield In het Veld zich ook bezig met onder meer Stichting Leergang Losser (later overgegaan in Stichting Leergeld Losser). Hij maakt nog steeds deel uit van de Ondernemers Club Overdinkel. „Je zou het bijna niet verwachten, maar af en toe heb ik nog wat tijd over voor hobby's. Al denk ik soms wel: hoeveel tijd heeft een dag eigenlijk?”

Sinds de verkoop van Laser

Techniek Twente is het makkelijker om af en toe eens op vakantie te gaan met vrouw Jeanette, zo geeft Jos aan. „Ook wel fijn. Lekker met de camper op pad, fietsen mee. In het verleden, met de winkels, was dat een stuk lastiger.” Het liefste blijven ze in Nederland. „Limburg, Zeeland, Texel, maar ook Twente: er zijn hier zoveel mooie plekjes, daarvoor hoeft je niet per se naar het buitenland.”

Wat wel duidelijk wordt, is dat In het Veld in en rondom Overdinkel 'zijn dingen blijft doen'. „Op de bank zitten. Ik moet er niet aan denken.”